

[Weikop.]

alene fordi det ikke er muligt at have tilstrækkeligt med vogne til at klare en spidsbelastning, vel at mærke hvis kravene til en ordentlig personbefordring skal indfries, og hvis driften skal være nogenlunde rentabel.

Sendes alle vognene på gaden i dårligt vejr, må virkningen jo blive, at det bliver vanskeligt at få vogne gennem telefonen; så nytter det ikke at rive i telefonen. Man kan ikke lade alle vogne tage tur på gaden uden at formindske mulighederne for at få vogne pr. telefon. Derfor vil telefonvognene få deres store chance, hvis forholdene bliver som nævnt i mit ændringsforslag. Folk på gaden vil f. eks. en regnvejrsfredageftermiddag have større chance for at få fat i en vogn end de folketingsmænd, der ringer efter en vogn for at nå toget hjem. Sådan må den friere hyreret virke.

Jeg tror som sagt ikke, det vil blive muligt at løse spørgsmålet til hundrede procents tilfredshed i det skiftende klima, vi har; men jeg tror, det vil være muligt at afhjælpe forholdene, hvis man kan sætte alle personvogne ind på de tider, hvor det kan forventes eller forudses, at der bliver brug for dem. En sådan fremgangsmåde vil sikkert virke selvregulerende med hensyn til antallet af vogne og indebære gode muligheder for at gennemføre fri hyreret; i hvert fald vil man så ikke kunne beskyldte myndighederne for at lægge hindringer i vejen for, at folk kan blive befordret. Mon ikke erhvervet nu vil forstå, at det gælder ikke mere om at bekriige hinanden, men at samarbejde til gavn^o for de kunder, erhvervet skal betjene.

Det vil bl. a. ikke nytte, at droskejerne modsætter sig rimelige krav om hyreret udenfor deres egen kreds, eller at lillebiler stiller langt større krav, end hensynet til publikum nødvendiggør. Det gælder om at nå frem til den rette balance, og det vil gavne alle parter at bane vej for smidigere og friere hyreretsforhold. Jeg har den liberalistiske tro, at erhvervene kan klare problemerne selv; det er nu engang det bedste at skabe en rammeordning, indenfor hvilken erhvervene ordner tingene selv, og det vil mit forslag åbne adgang til.

Heroverfor vil man så kunne indvende, at mit forslag forudsætter, at kommunal-

bestyrelserne praktiserer forslaget, som jeg har tænkt mig det. Jeg mener, der er gode muligheder for, at kommunalbestyrelserne vil praktisere forslaget efter de retningslinier, jeg har skitseret, fordi jeg ikke tror, at kommunalbestyrelserne vil tilsidesætte befolkningens ønsker. Jeg tror, at der vil blive et sådant pres på kommunalbestyrelserne, at det vil være udelukket for en kommunalbestyrelse at formene forskriftsmæssige køretøjer køreret, når der er behov derfor. Jeg tror på, at kommunerne også på dette område kan ordne tingene selv, og jeg er meget betænkelig ved, således som både flertals- og mindretalsforslaget gør det, at tilsidesætte kommunernes indflydelse på spørgsmålet. Jeg ved ikke, om det ærede medlem frk. Helga Pedersen og det ærede medlem hr. A. C. Normann ikke gerne ønsker selvstyret indenfor kommunerne bevaret i så vidt omfang som overhovedet muligt.

Kommunen og dens borgere nærer almindeligvis stor interesse for byens gader og veje, som de også bidrager til gennem deres kommuneskat. Det er vist ligeledes en almindelig opfattelse i en kommune, at gader og veje ikke må udnyttes erhvervsmæssigt. Man har selvfølgelig ikke noget imod, at der gives tilladelse til at stille salgsboder og vogne eller studepladser på gaderne hist og her, hvis berettigede interesser ikke trædes for nær, men der våges som regel over, at ingen råder over gadeareal. I København går det så vidt, at man ikke kan opsætte et skilt, der rager lidt ud over gadearealet, uden tilladelse; en restauratør kan knap nok hænge et menukort udenfor uden tilladelse. Det er at gå vel vidt. Man kan i denne forbindelse rejse det spørgsmål, om fri hyreret kan tendere henimod udnyttelse af gadeareal til erhvervsmæssigt formål, selvfølgelig ikke fordi en vogn kører gennem en gade, standser og tager en passager op at køre mod betaling, men måske ved en cirkelkørsel for at kapre passagerer. Jeg tror, de fleste kan lide at få en vogn, når de har brug for den, men de ønsker sikkert ikke at blive udsat for kapping.

Herudfra er det, jeg er betænkelig ved, således som både flertals- og mindretalsforslaget gør det, ganske at unddrage kommunen indflydelse på personbefordringen i kommunen, og derfor er det, jeg ganske enkelt foreslår, at man skal prøve at give